Dosarul nr. 2c-2224/2024
(2-24116715-12-2c-16102024-1)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

examinînd în ședință publică cererea înaintată de SA ”Apă-Canal Chișinău” împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249, privind încasarea penalității în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

SA ”Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249, privind încasarea penalității în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

În motivarea acțiunii, menționează că, la data de 12.01.2009 S.A. „Apă Canal Chişinău” a încheiat cu CCL nr. 249 contractul *****de livrare a energiei termice în apă caldă.

Conform pct. 2.1.1. din contractul menţionat furnizorul se obligă să asigure livrarea energiei termice pentru necesităţi de încălzire la hotarul delimitării proprietăţii cu parametrii agentului termic conform regimului de temperatură şi hidraulic de la sursele de producere a energiei termice.

Pct. 2.3.8. din contract Consumătorul este obligat să efectueze plăţi în termenele indicate în factură.

Indică că în rezultatul neexecutării obligaţiunilor contractuale, pîrîtul, CCL nr. 249 a format o datorie faţă de S.A. „Apă-Canal Chişinău” pentru perioada din 01.2024-03.2024 în sumă de 199222,47 lei şi penalitatea în mărime de 11371,42 lei, suma totală de 210 593, 89 lei.

Afirmă că întru soluţionarea litigiului pe cale amiabilă, au fost expediate în adresa pîrîtului mai multe reclamaţiii, dintre care ***** din 07.06.2024, care a fost recepţionată la data de 13.06.2024, conform avizului Oficiului Poştal, dar nesoluţionată definitiv.

Invocă că în drept în conformitate cu prevederile alin. (1) art. 774 din Codul Civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute.

Relevă că conform prevederilor art. 776 Codul Civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

Susține că art. 9 alin (1) Codul Civil prevede că drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar conform alin. (2) lit. a) acelaş art drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Art. 10 alin. (1) Codul Civil prevede că persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Alin. (2) neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

Conform prevederilor art 858 alin (1) Codul Civil temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Iar alin. (2) prevede că obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Menționează că în concordanţă cu prevederile art. 9, art. 10, art. 775 alin. (1) Codul Civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Art. 1375 alin. (1) Codul Civil prevede că prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Alin. (2) prevede că obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură. Iar conform prevederilor art. 1376 alin (1) plata pentru servicii se efectuează după prestarea serviciilor.

Prin urmare solicită SA ”Apă-Canal Chișinău” împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249, privind încasarea penalității în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

În ședința de judecată nu s-a prezentat nici un participant, fiind citați legal.

Aprecierea instanței de judecată,

Studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța ajunge la concluzia de *a admite integral* cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

În corespundere cu prevederile art.5 alin.(1) Cod de Procedură Civilă,

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Iar art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă indică expres că,

(1) Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

În conformitate cu prevederile art. 240 din Codul de procedură civilă,

(1) La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

(2) Dacă, în timpul deliberărilor, consideră necesară clarificarea unor noi circumstanţe importante pentru soluţionarea cauzei sau cercetarea suplimentară a probelor din dosar, instanţa judecătorească emite o încheiere de reluare a dezbaterilor judiciare. După examinarea cauzei în fond, instanţa audiază din nou pledoariile participanţilor la proces.

(3) Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Totodată, instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26). Hotărîrea judecătorească trebuie să corespundă tuturor normele de drept, să fie clară, înțeleasă de părţile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de reclamant şi pîrît.

Conform prevederilor art. 118 din Codul de procedură civilă,

(1) Fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

(2) Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite.

(3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă,

Instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă,

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

Norma cuprinsă în art. 130 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede: fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea pricinii.

Conform art.774 alin.(1) din Codul Civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art.775 alin.(1) din Codul civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

În temeiul art.776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art.858 alin.(1)-(2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună credință, la locul și în momentul stabilit.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală nr.1402- XV din 24 octombrie 2002 (în vigoare la momentul formării datoriei), persoanele fizice și juridice care beneficiază de servicii publice de gospodărie comunală sânt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite, în termenul prevăzut de contractul încheiat între operator și utilizator.

Conform art. 3 din Regulamentul cu privire la prestarea și achitarea serviciilor comunale și necomunale aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.281/2024, serviciile se prestează consumatorilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul/prestatorul/operatorul de servicii. Serviciile care, din motive tehnice, nu pot fi prestate individual consumatorului, se prestează condominiului în întregime, cu încheierea contractului dintre furnizor/prestator/operator de servicii și asociație/gestionar (servicii intermediate), asociație/gestionar și proprietar.

Din probele pertinente conform textelor de lege enunțate administrate în speță, raportate la raportul juridic litigios dedus judecății, rezultă următoarea situație de fapt.

La data de 12.01.2009 S.A. „Apă Canal Chişinău” a încheiat cu CCL nr. 249 contractul *****de livrare a energiei termice în apă caldă.

Conform pct. 2.1.1. din contractul menţionat furnizorul se obligă să asigure livrarea energiei termice pentru necesităţi de încălzire la hotarul delimitării proprietăţii cu

parametrii agentului termic conform regimului de temperatură şi hidraulic de la sursele de producere a energiei termice.

Pct. 2.3.8. din contract Consumătorul este obligat să efectueze plăţi în termenele indicate în factură.

Astfel, în rezultatul neexecutării obligaţiunilor contractuale, pîrîtul, CCL nr. 249 a format o datorie faţă de S.A. „Apă-Canal Chişinău” pentru perioada din 01.2024-03.2024 în sumă de 199222,47 lei şi penalitatea în mărime de 11371,42 lei, suma totală de 210 593, 89 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, au fost expediate în adresa pîrîtului mai multe reclamaţiii, dintre care ***** din 07.06.2024, care a fost recepţionată la data de 13.06.2024, conform avizului Oficiului Poştal, însă fără efect pozitiv.

Din textul art. 11 Cod civil se desprinde că, (1) buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele constatate, instanța ținând cont că, pârâta a beneficiat de livrare a energiei termice în apă caldă, nu a contestat calitatea acesteia și totodată nu și-au executat benevol obligația corelativă de plată a acesteia, instanța conchide că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă integral cu încasarea din contul Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia 71/5 IDNO 1003600067584 în beneficiul SA ”Apă-Canal Chișinău” IDNO 1002600015876, penalitatea în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei.

În conformitate cu art. 82 Cod de procedură civilă (CPC), cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

În acest context sunt relevante prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care menționează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantaui a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtaui – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

La materialele cauzei este anexată dovada de plată a taxei de stat în cuantum de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei. /f.d.6-7/.

Astfel, prin prisma art. 94 alin. (1) CPC, reieșind din faptul că acțiunea a fost admisă integral, reclamanta a confirmat suportarea cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat și a taxei de timbru instanța conchide necesar de a încasa din contul Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia 71/5 IDNO 1003600067584 în beneficiul SA ”Apă-Canal Chișinău” IDNO 1002600015876, penalitatea în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de

200 (două sute) lei.

Prin urmare instanța va admite integral cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Apă-Canal Chișinău” împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249, privind încasarea penalității în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

în conformitate cu articolele 236, 238-241 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de SA ”Apă-Canal Chișinău” împotriva Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249, privind încasarea penalității în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei, se admite integral.

Se încasează din contul Cooperativei de Construcție Locativă nr. 249 cu sediul în mun. Chișinău, bd. Dacia 71/5 IDNO 1003600067584 în beneficiul SA ”Apă-Canal Chișinău” IDNO 1002600015876, penalitatea în mărime de 13753 (treisprezece mii șapte sute cincizeci și trei),64 lei, a taxei de stat de 6867 (șase mii opt sute șaizeci și șapte),81 lei, precum și a taxei de timbru de 200 (două sute) lei.

Hotărârea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii